

[Socialministeren]

circulære af 2. december 1977. Disse regler, der trådte i kraft den 1. januar 1978, indeholdt i forhold til socialministeriets tidligere regler – fastsat i 1976 – en række lempelser, der bevirkede, at det for det store flertal af brugere blev billigere at modtage hjemmehjælp.

Lempelserne blev gennemført ved at forlænge trinene i betalingskalaerne. Samtidig indførtes en bagatelgrænse, således at en betaling, der ville udgøre under 3 kr. i timen, ikke længere opkræves. Specielt for invalidepensionister, der modtager varig hjemmehjælp, er der sket den ændring, at der ved indtægtsopgørelsen bortses fra invaliditetsbeløbet. Det vil i praksis sige, at pensionister med mellemste invalidepension, som ikke har væsentlige indtægter ud over pensionen, nu ikke længere skal betale for hjemmehjælpen.

Undertiden er den misforståelse kommet frem – således også i den radioudsendelse, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet – at socialministeriets nye betalingsregler tværtimod har betydet, at hjemmehjælpen er blevet dyrere.

Denne misforståelse skyldes, at socialministeriets betalingsregler fra 1976 ikke var slået helt igennem i visse kommuner, der således opkrævede en lavere betaling end forudsat af socialministeriet. I sådanne kommuner kan en overgang til de nye betalingsregler – uanset lempelserne heri – have bevirket, at enkelte hjemmehjælpsmodtagere er blevet afkrævet en højere betaling end tidligere.

I den nævnte radioudsendelse omtaltes en svært handicappet invalidepensionist, hvis betaling for varig hjemmehjælp var steget til 33 kr. i timen, dvs. maksimalt 198 kr. om ugen. Hvis der er tale om en enlig pensionist, der foruden mellemste eller højeste invalidepension modtager plejetillæg, må den pågældende for at komme op på denne betaling have haft en samlet indtægt på omkring 100.000 kr. om året.

Selv om de nye betalingsregler som nævnt har medført generelle lempelser, vil man dog fortsat ved udformningen af disse regelsæt fortrinsvis tilgodese pensionister uden eller med kun mindre indtægter ved siden af pensionen.

Til fiskeriministeren (7/6 78) af:

Erlendsson (FP):

»Kan danske fiskerfartøjer, som undlader at fiske i EF-farvande eller i tredjelandsfarvande, hvor de efter aftale har fiskerettigheder, opnå støtte i henhold til lov om midlertidig oplægningsordning for danske fiskerfartøjer (lovforslag nr. 249), hvis de pågældende fiskerfartøjer derefter foretager fiskeri f. eks. efter aftale i de vestafrikanske farvande?«

(Spm. nr. 832).

Begrundelse:

Danske fiskere forsøger nu at få fiskerettigheder f. eks. ved Vestafrika, men sådanne aftaler er naturligvis forbundet med en vis risiko for de pågældende fiskere, hvorfor de gerne samtidig vil ind under ovennævnte lov, der giver dem præmie, hvis de undlader at fiske i 60 dage eller mere.

Besvarelse (14/6 78):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Dette kan ikke lade sig gøre, idet oplægningsordningen tager sigte på at støtte fiskere, der indstiller deres virksomhed i en vis periode, jfr. bemærkningerne til lovforslaget. Den af spørgeren beskrevne situation drejer sig derimod om, at den pågældende søger andre fiskerimuligheder.

Til arbejdsministeren (7/6 78) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke anstrengelser der er gjort for at skaffe dansk arbejdskraft til udførelse af noget isoleringsarbejde ved Enstedværket, Åbenrå, idet det lyder helt vanvittigt og meningsløst, at arbejdsmarkedsnævnet i Sønderjyllands amt, på trods af at vi i Danmark har ca. 200.000 arbejdsløse – i EF et langt højere antal – har givet tilladelse til at ansætte 40 polske arbejdere til udførelse af det pågældende isoleringsarbejde?«

(Spm. nr. 833).

Besvarelse (28/6 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Det oplyses fra arbejdsmarkedsnævnet for Sønderjyllands amtskommune, at man først den 24. maj 1978 blev bekendt med, at virksomheden ønskede arbejdskraft. Allerede i marts måned korresponderede virksomheden